

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 15 de juny del 2004 la representació processal de la Sra. M.G.T. va formular demanda contra la societat I.C. SA, titular del negoci anomenat "C. SA" en reclamació de la suma de 26.980,00 euros, argumentant que la seva representada va contractar amb la demandada una assegurança de salut i va declarar en el qüestionari corresponent que havia estat operada del maluc l'any 1975, però que no li van quedar seqüeles, i que al gener del 2003 va patir una caiguda i per aquest motiu va ser intervinguda, va romandre hospitalitzada i en rehabilitació un llarg període de temps, però que l'asseguradora no va acceptar el sinistre argumentant que era fruit d'una afecció preexistent.

II.- En data 27 de juliol del 2004, la representació processal de la societat I.C. SA, titular del negoci C. SA va contestar a la demanda oposant-se a la mateixa per entendre que la Sra. M.G.T. va manifestar al respondre al

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

qüestionari de salut emplenat que no patia cap seqüela de l'accident que va patir al 1975, ni cap altre patologia, mentre els informes mèdics mostraven que patia coxartrosi de maluc, patologia que la demandant coneixia. Subsidiàriament s'oposava a la suma reclamada que en tot cas sols podria ser la de 24.300 euros.

III.- Els litigants van formular oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica reiterant els seus arguments i defensant la demandant que la demandada no havia provat que ella desconeixia l'existència d'una patologia prèvia de maluc i aquesta darrera que la primera no havia provat aquest desconeixement.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que la Sra. M.G.T. va concertar amb la demandada una pòlissa d'assegurança de salut i que tant en les condicions generals com les especials es feia constar que l'assegurança no cobria el risc de malalties i les seves conseqüències, seqüeles o agreujaments existents abans d'iniciar-se la cobertura i manifestades en el seu curs, a menys que l'assegurat demostrés que no tenia coneixement de la malaltia i/o dels símptomes corresponents en el moment de formalitzar el contracte. D'altra banda, s'ha provat igualment que en la sol·licitud d'assegurança anava inclòs un qüestionari en el què la demandant manifestava haver patit una intervenció l'any 1975 de "*osteotomia del femur*" sense que n'haguessin quedat seqüeles.

Sense que consti que amb posterioritat a la dita intervenció patís cap tipus de seqüela, a finals del mes de gener del 2003 la Sra. M.G.T. va patir una caiguda i el 31 de març del mateix any va ser sotmesa a una intervenció quirúrgica al maluc com a conseqüència pel que sembla de l'accident i, per aquest motiu, va estar hospitalitzada un total de 97 dies, en convalescència al seu domicili un total de 9 mesos i de baixa més d'un any, pels quals reclama una indemnització de 26.176 euros,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

aspectes que la demandada no discuteix en el seu escrit de duplica (foli 67), una vegada la demandant ha modificat la petició inicial (foli 56).

II.- Encara que la demandant havia negat al qüestionari de la pòlissa patir cap tipus de malaltia, l'informe de la Dra. Rosa Duat (foli 48) posa de relleu que com a conseqüència de la caiguda *es va descompensar la seva coxartrosi, motiu pel qual el 31/3/03 li faran una intervenció per posar una pròtesi maluc dret*. En el mateix sentit, els informes mèdics que consten a les actuacions coincideixen en posar de relleu que la Sra. M.G.T. patia en el moment del sinistre coxartrosi del maluc dret i que, sense la malaltia preexistent, la caiguda que va patir la demandant no hagués tingut les mateixes repercussions (folis 94 i 113). No obstant, la demandant nega que conegués aquesta malaltia quan contractà la pòlissa i que en tot cas és la demandada la que hauria de provar el contrari, mentre que aquesta afirma que la prova del desconeixement correspon a la demandant.

III.- Malgrat és cert que d'acord amb el contracte que vinculava a les parts era l'assegurada qui havia de provar que desconeixia l'existència d'una malaltia que posteriorment va fer necessària una complicada intervenció i un postoperatori perllongat, en el cas present la Sra. M.G.T. va fer constar en el qüestionari de salut adjunt a la pòlissa que l'any 1975 va ser operada de "osteopatia femur" i és perfectament raonable pensar que un profà en medecina no conegui les conseqüències d'aquesta operació o no hagués entès el que els metges possiblement li van explicar en el moment de la intervenció quasi trenta anys abans, tenint en compte a més que, segons els peritatges mèdics (foli 110) és possible que la coxoartrosi no doni símptomes durant anys i que, segons les declaracions dels testimonis que consten a les actuacions, la Sra. M.G.T. practicava l'esquí habitualment.

Per aquestes raons, entenem que la demandant va complir amb la seva obligació de manifestar quin era el risc que la demandada assumia en assegurar-la, sense que se li pugui exigir que conegui i manifesti totes les conseqüències que el fet que posa de relleu pot tenir.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Pel contrari, el fet que la demandant fes constar al qüestionari de salut que havia patit una intervenció que cal considerar important i poc habitual i que té en ocasions com a finalitat enrederir el procés de deteriorament progressiu al que porta la coxartrosi, que quan es fa a una persona jove es deu a que aquesta ha sofert en la infantesa alguna malaltia, com posa de relleu l'informe del Dr. H. (folis 109 i 112) i que no és garantia absoluta de guariment hauria d'haver portat a la companyia asseguradora, que sí disposa de facultatius per valorar el risc que cal assumir en cada cas, a efectuar altres proves mèdiques per comprovar l'estat de la malaltia i a calcular el risc que assumia assegurant a la demandant, augmentant l'import de la prima si procedia, sense que ara pugui fonamentar la seva negativa a indemnitzar a la demandant en aquesta negligència seva.

IV.- Per aquestes raons, considerem que cal revocar la Sentència d'instància, condemnant a la demandada al pagament de la suma de 26.176 euros, que la demandada ha admès com a correcte per tal de compensar el dany patit per la demandant, més els interessos pactats en l'article 14.6 de les condicions generals de la pòlissa, consistents en un interès anual igual al legal dels diners vigent en el moment en que es meriti, incrementat en un 50% durant els dos primers anys des de la producció del sinistre i consistent en un 20% a partir d'aquell moment i fins el total pagament, més les costes de la instància de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

V.- En estimar-se el recurs no es fa especial pronunciament respecte de les costes del mateix en aplicació del que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.G.T. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 21 de febrer del 2006, que REVOQUEM, condemnant a la societat mercantil "I.C. SA" al pagament de la suma de vint-i-sis mil cent setanta-sis euros (26.176 euros), més els interessos pactats tal com es descriu en el fonament de dret quart, més les costes de la instància, sense fer especial pronunciament respecte les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-